
ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ

УДК 351.005.1

DOI: <https://doi.org/10.32782/2708-0366/2025.26.38>

Медведенко І.В.

аспірант,

Приватний вищий навчальний заклад «Київський університет культури»

ORCID: <https://orcid.org/0009-0006-6161-9589>

Medvedenko Ihor

Private Higher Educational Institution "Kyiv University of Culture"

СТРАТЕГІЧНІ НАПРЯМКИ РОЗВИТКУ ЕЛЕКТРОННОГО УРЯДУВАННЯ В УКРАЇНІ В КОНТЕКСТІ ІНТЕГРАЦІЇ ДО ЄС

STRATEGIC DIRECTIONS OF DEVELOPMENT OF ELECTRONIC GOVERNMENT IN UKRAINE IN THE CONTEXT OF INTEGRATION WITH THE EU

У статті розглянуто стратегічні засади цифрової трансформації державного управління в Україні в контексті інтеграції до Європейського Союзу. Проаналізовано основні здобутки у сфері е-урядування за останні роки. Акцентовано на ролі е-урядування як інструменту модернізації публічного сектору, підвищення прозорості, підзвітності та ефективності надання послуг. Уточнено стратегічні напрями розвитку е-урядування в умовах євроінтеграції. Доведено, що ефективна реалізація зазначених напрямів сприятиме поступовій інтеграції України до Єдиного цифрового ринку ЄС. Зроблено висновок, що електронне урядування має стати системоутворювальним чинником соціально-економічного розвитку, що потребує міжсекторальної координації, довгострокового стратегічного планування та суспільного консенсусу щодо цифрової трансформації держави.

Ключові слова: електронне урядування, цифрова трансформація, євроінтеграція, цифрова інфраструктура, кібербезпека, цифрова грамотність, державні електронні послуги, інтегрованість, цифрове законодавство, цифровий ринок ЄС, публічне управління, цифрова інклюзія, CDTO, платформа «Дія», цифрове суспільство.

The article considers the strategic principles of digital transformation of public administration in Ukraine in the context of integration with the European Union. The article analyses the main achievements in the field of electronic governance in recent years, in particular the creation of the Ministry of Digital Transformation, the launch of the "Diia" digital services ecosystem, the implementation of the "Trembita" interoperable system, and the development of the regulatory framework in the field of cybersecurity and e-identification. The emphasis is on the role of electronic governance as a tool for modernizing the public sector, increasing transparency, accountability and efficiency of administrative services. It is specified that the strategic directions of e-governance development in the context of European integration are: 1) development of digital infrastructure (high-speed Internet, data centers, secure networks); 2) strengthening institutional capacity (implementation of the CDTO institute, strengthening the capacity of communities); 3) improving the cybersecurity system (implementation of the NIS2 directive, creation of SOC centers); 4) increasing the digital literacy of the population and civil servants (through "Diia.Osvita" and educational campaigns); 5) harmonization of digital legislation with the EU acquis (in the areas of eID, data protection, access to services);

6) participation in European initiatives (EU4DigitalUA, DT4UA, Single Digital Gateway); 7) borrowing and exporting best practices (Estonian experience, promotion of the "Diia" application as a model). It has been proven that the effective implementation of these areas will contribute not only to increasing the competitiveness of the state in the digital sphere, but also to its gradual integration into the EU Single Digital Market. It is concluded that e-government should become a system-forming factor of socio-economic development, which requires intersectoral coordination, long-term strategic planning and public consensus on the digital transformation of the state.

Keywords: e-government, digital transformation, European integration, digital infrastructure, cybersecurity, digital literacy, public e-services, interoperability, digital legislation, EU digital market, public administration, digital inclusion, CDTO, Diia platform, digital society.

Постановка проблеми. Електронне урядування як інноваційна модель організації публічного управління відіграє стратегічну роль у процесах модернізації державного сектору, забезпечуючи зростання його ефективності, прозорості та підзвітності. У контексті євроінтеграційного вектору зовнішньої політики України розвиток е-урядування набуває особливої актуальності, оскільки формування належного цифрового середовища розглядається як ключова передумова для гармонізації із цифровими стандартами Європейського Союзу та приєднання до Єдиного цифрового ринку ЄС. Разом із тим, попри досягнення останніх років, зокрема, запровадження цифрових публічних сервісів, створення нормативно-правової бази та функціонування інституційної інфраструктури спостерігається низка системних викликів, серед яких варто виокремити фрагментованість нормативно-технічних підходів, відсутність єдиного підходу до міжвідомчої взаємодії, недостатню інтеграцію цифрових сервісів та незавершену імплементацію *acquis communautaire* у сфері цифровізації. У цьому контексті особливої наукової значущості набуває окреслення стратегічних напрямків розвитку електронного урядування в Україні з урахуванням кращих європейських практик, правових зобов'язань перед ЄС та потреб формування інтегрованої, безпечної й інклюзивної цифрової держави.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У науковому дискурсі останніх років проблематика розвитку електронного урядування в Україні розглядається як ключовий чинник модернізації державного управління в умовах цифрової трансформації та євроінтеграційних процесів. Аналіз праць сучасних українських дослідників свідчить про комплексність цього феномену, що охоплює як технологічний, так і нормативно-інституційний виміри.

Зокрема, концептуалізацію е-урядування з техніко-операційної точки зору здійснив М. Білецький, який визначає його як «використання ІКТ для забезпечення та оптимізації роботи державних структур», акцентуючи на таких ключових засадах, як пріоритетність цифрових технологій, принцип «першої цифри» (*digital by default*) та орієнтація на користувача [2].

Разом з тим, попри запровадження електронних декларацій, цифрових сервісів та інформаційних платформ, електронне урядування в Україні стикається з низкою викликів. Залишаються актуальними проблеми недостатньої цифрової інфраструктури, нестачі освітніх програм для держслужбовців, а також нестабільного правового регулювання.

Нормативно-правове забезпечення електронного урядування досліджується у роботах К. В. Оксютенко, яка акцентує увагу на необхідності оновлення законодавства, зокрема, вдосконалення Закону України «Про електронні документи та електронний документообіг» і формування чітких правових механізмів цифрової взаємодії між суб'єктами публічної влади [8]. Комплексний аналіз інституційно-правових засад цифровізації управління представлений у монографії О. З. Романчука та співавт., в якій розглянуто конституційно-правові засади, механізми імплементації цифрових сервісів і питання узгодженості між рівнями влади [12].

У площині євроінтеграційної політики електронне урядування розглядається як передумова досягнення інституційної сумісності з державами-членами ЄС. К. В. Оксютенко прямо вказує на те, що розвиток е-урядування є складовою виконання положень Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, що передбачає поступове наближення національного законодавства до норм ЄС у сфері цифрового урядування [8].

Водночас, Р. А. Крусян аналізує синергію між європейськими стандартами електронного урядування (зокрема, використанням open source, цифрової ідентифікації, єдиних реєстрів) та трансформацією публічного управління в Україні, акцентуючи на потенціалі впровадження моделей цифрової взаємодії, заснованих на принципах інтероперабельності та відкритості [7].

Узагальнюючи результати сучасних наукових досліджень, необхідно констатувати, що формування ефективної стратегії електронного урядування в Україні ґрунтується на поєднанні техніко-технологічних інновацій, адаптації нормативно-правової бази до acquis ЄС та забезпеченні цифрової інклюзії населення. Такий підхід спрямований не лише на внутрішню модернізацію управлінських процесів, але й на інтеграцію України до єдиного європейського цифрового простору.

Формування цілей статті. Метою статті є аналіз сучасного стану електронного урядування в Україні та визначення стратегічних напрямів його розвитку в контексті інтеграції до Європейського Союзу.

Виклад основного матеріалу. На сучасному етапі Україна демонструє динамічний розвиток у сфері електронного урядування, що підтверджується як результатами внутрішньої інституційної трансформації, так і позиціями у міжнародних цифрових рейтингах. Створення у 2019 році Міністерства цифрової трансформації стало ключовим етапом у формуванні цілісної цифрової політики держави, забезпечивши відхід від фрагментарних цифрових ініціатив попередніх періодів та впровадження системного підходу до модернізації публічного управління [1].

Реалізація цифрових реформ дала змогу Україні суттєво покращити свої позиції у глобальних рейтингах. Так, згідно з даними ООН, у 2024 році Україна посіла 30-те місце у світі за Індексом розвитку електронного урядування, що на 16 позицій вище порівняно з 2022 роком [14]. Крім того, за результатами Індексу електронної участі (E-Participation Index), Україна вперше посіла провідне місце серед країн світу, що свідчить про високий рівень інтеграції громадян у процеси цифрової взаємодії з органами державної влади [14].

Центральним елементом цифрової трансформації публічних послуг стало впровадження цифрової екосистеми «Держава і Я» («Дія»), яка починаючи з 2020 року забезпечує доступ громадян до базових адміністративних сервісів в електронному форматі [1]. Застосунок «Дія» акумулював у межах єдиної цифрової платформи понад 130 електронних послуг, зокрема комплексні сервіси, орієнтовані на життєві ситуації користувачів («Малюток», «Підприємець» тощо). Так, у листопаді 2023 року кількість зареєстрованих користувачів застосунку становила близько 20 млн осіб [3], а впродовж 2024 року цей показник досяг 21,7 млн, що свідчить про значну цифрову інклюзію населення.

Окрему наукову значущість становить функціонування цифрових сервісів в умовах воєнного стану. Зокрема, у застосунку «Дія» було реалізовано низку спеціалізованих рішень, спрямованих на підтримку постраждалих верств населення (сервіси «Відновлення», цифрові документи для ВПО, запити на допомогу тощо), що забезпечило безперервність публічного управління навіть в умовах системних криз. Таким чином, цифровізація публічних послуг в Україні набула функціональної стабільності та довела ефективність інтеграції інновацій у державне управління навіть у період надзвичайних обставин [1].

Поряд із розвитком цифрових сервісів відбувається системне удосконалення нормативно-правового забезпечення електронного урядування. Упродовж 2019–2023 років

ухвалено понад 100 законодавчих і підзаконних актів, спрямованих на формування цілісної правової інфраструктури цифрової трансформації держави [1]. Одним із ключових нормативних рішень стало прийняття Закону України «Про особливості надання публічних (електронних публічних) послуг», що заклав правові підвалини для поступового переведення державних послуг в електронний формат, визначив принципи їх надання та механізми взаємодії суб'єктів публічної влади у цифровому середовищі [10].

З метою гармонізації національного правового поля з вимогами Європейського Союзу було оновлено законодавство у сфері електронних довірчих послуг. Українська модель е-підпису та інфраструктура цифрових сертифікатів приведені у відповідність до норм регламенту eIDAS, що надало можливість забезпечити їх взаємне визнання з ЄС та підтвердило відповідність технічним і процедурним стандартам Союзу [4]. Це стало підґрунтям для інтеграції України до європейського цифрового простору та визначило її як першу країну поза межами ЄС, чия система довірчих послуг отримала офіційне визнання.

Важливою складовою є розвиток механізмів інтероперабельності цифрових документів. У 2023 році українські електронні документи, зокрема цифрові ідентифікаційні засоби в застосунку «Дія», успішно протестовано на сумісність із прототипами європейського цифрового гаманця (EU Digital Wallet), що підтвердило можливість майбутнього взаємного визнання цифрових ідентифікаторів між Україною та державами-членами ЄС [4].

Посилення нормативного регулювання стосується також сфери захисту персональних даних та кібербезпеки. Урядом розроблено нову редакцію законопроекту щодо захисту персональних даних, імплементація якого має забезпечити відповідність українського законодавства вимогам Загального регламенту захисту даних ЄС (GDPR) [9]. Проект уже ухвалено у першому читанні, що свідчить про поступову інтеграцію України до європейського правового поля у сфері цифрових прав та даних.

Незважаючи на наявні досягнення у сфері цифровізації публічного управління, вітчизняними науковцями та експертами констатується наявність низки бар'єрів, що стримують подальший розвиток електронного урядування в Україні. Так, у дослідженнях Р. С. Кіріного вказується на збереження структурних дисфункцій, зокрема дефіциту міжвідомчої координації, відсутності комплексної нормативно-правової регламентації, неузгодженості технічних стандартів, а також недостатнього рівня професійної готовності державних службовців до роботи в умовах цифрового середовища [6, с. 148].

Аналогічні проблеми були окреслені у Концепції розвитку електронного урядування, затвердженій розпорядженням Кабінету Міністрів України у 2017 році. Серед них виокремлено недостатній рівень інтеграції державних реєстрів, низький ступінь інтероперабельності інформаційних систем, нерівномірність доступу до цифрової інфраструктури між регіонами, а також фрагментарність інституційної взаємодії [11].

Упродовж останніх років здійснено окремі кроки щодо подолання означених диспропорцій. Зокрема, з метою забезпечення функціональної взаємодії державних інформаційних ресурсів запроваджено систему електронної взаємодії «Трембіта», яка реалізує принцип «одноразового введення даних» та забезпечує автоматизований міжвідомчий обмін інформацією в межах публічного сектору [11]. Окреслений підхід відповідає європейським практикам організації сервісно-орієнтованого е-урядування та є засадничим для зниження адміністративного навантаження на громадян.

Позитивні зрушення спостерігаються також у сфері відкритих даних, де забезпечено нормативне регулювання, створено функціональні платформи для публікації інформації, підвищено рівень прозорості та підзвітності органів влади. Запроваджені інструменти та рішення формують інституційну основу для подальшої імплементації

принципів цифрового врядування відповідно до рекомендацій Європейської комісії та положень цифрової політики ЄС.

У контексті сучасних трансформаційних процесів, спричинених курсом України на європейську інтеграцію, розвиток електронного урядування постає не лише як інструмент модернізації системи публічного управління, але й як одна з ключових умов адаптації до єдиного цифрового ринку Європейського Союзу. На основі аналізу актуальних нормативно-правових ініціатив, а також з урахуванням зобов'язань, що випливають із Угоди про асоціацію, визначено основні стратегічні орієнтири в означеній сфері.

Так, пріоритетним завданням державної цифрової політики є імплементація *acquis* ЄС у національне правове поле. Насамперед це стосується адаптації положень Регламенту ЄС № 2016/679 (GDPR) щодо захисту персональних даних, Директиви ЄС 2022/2555 (NIS2) про заходи для забезпечення високого спільного рівня кібербезпеки, Регламенту eIDAS 2.0, Акту про цифрові послуги (DSA) та Акту про цифрові ринки (DMA).

Запровадження зазначених документів сприятиме: нормативному закріпленню вимог до електронної ідентифікації, цифрових підписів, довірчих послуг; підвищенню рівня кіберстійкості інформаційних систем органів державної влади; забезпеченню взаємного визнання електронних документів та транскордонних адміністративних послуг на рівні держав-членів ЄС і України.

На сьогодні розроблено та подано на розгляд парламенту євроінтеграційний законопроект № 8153 «Про захист персональних даних», який має на меті забезпечити нормативну відповідність GDPR та підвищити рівень захисту прав суб'єктів персональних даних в Україні.

Іншим стратегічним напрямом є інституційне включення України до загальноєвропейських цифрових механізмів і платформ. Одним із ключових інструментів у цьому контексті виступає ініціатива Single Digital Gateway (SDG) – єдиний цифровий портал державних послуг ЄС, що забезпечує реалізацію принципу «одноразового подання» (Once-Only Principle) та інтероперабельність державних реєстрів. Участь України у SDG є важливою умовою повноцінної цифрової інтеграції, оскільки вона відкриває доступ українських громадян до адміністративних послуг у країнах ЄС, полегшує взаємодію бізнесу (зокрема в контексті реєстрації, оподаткування та електронної комерції) та сприяє мобільності робочої сили та інтеграції українських мігрантів у цифрові сервіси приймаючих держав.

Україна вже бере участь у консорціумах POTENTIAL та APTITUDE, створених для розробки загальноєвропейського цифрового гаманця (EUDI Wallet). Залучення українських фахівців до цих проектів підтверджує високий рівень довіри з боку європейських партнерів та готовність України до інтеграції у цифрову інфраструктуру ЄС [3].

Наступним стратегічним напрямом є формування цифрової спроможності та кіберстійкості. Так, імплементація європейських стандартів у сфері електронного урядування потребує розвитку відповідної цифрової компетентності працівників державного сектору, модернізації технічної інфраструктури, а також гарантування кібербезпеки критичних інформаційних систем. У цьому контексті необхідною є реалізація наступних завдань: масштабне підвищення цифрової грамотності державних службовців; впровадження систем управління інформаційною безпекою відповідно до вимог ISO/IEC 27001; створення системи раннього виявлення, моніторингу та реагування на кіберінциденти на базі Національного координаційного центру кібербезпеки; розвиток цифрової інклюзії, що передбачає забезпечення рівного доступу до цифрових сервісів для всіх громадян, незалежно від регіону, віку чи соціального статусу.

Крім того, ефективна реалізація концепції електронного урядування вимагає формування розвиненої цифрової інфраструктури, до якої належать високошвидкісні мережі передачі даних, центри обробки та зберігання інформації, захищені канали

комунікації, а також інституційного ресурсу, представленого професійно підготовленими фахівцями, здатними до управління цифровими трансформаціями. З 2019 року в Україні запроваджено практику призначення керівників з цифрової трансформації (Chief Digital Transformation Officers, CDTO) у міністерствах та центральних органах виконавчої влади, що створило основу для системної цифровізації на рівні держави.

У перспективі необхідно інституціоналізувати дану практику на субнаціональному рівні, зокрема через формалізацію посад CDTO в органах місцевого самоврядування, що дозволить активізувати діджиталізацію адміністративних процедур у громадах. У цьому контексті ключовим напрямом є масштабування ініціативи «Дія.Цифрова громада», спрямованої на впровадження високоякісних електронних сервісів на місцевому рівні.

Поряд із цим стратегічно важливим є подолання цифрової нерівності, що виявляється в обмеженому доступі до цифрових сервісів у сільських територіях та віддалених регіонах. Вирішення даної проблеми передбачає подальше впровадження програм із розбудови широкосмугового інтернету, створення точок безоплатного доступу до онлайн-послуг, а також запуск інтегрованих центрів цифрових послуг – своєрідних «цифрових хабів», де громадяни можуть не лише отримати адміністративні послуги, а й пройти навчання з цифрової грамотності.

Також важливо підкреслити, що зі зростанням цифровізації державного сектору істотно підвищуються ризики кіберзагроз, що ставить у пріоритет розвиток національної системи кібербезпеки як обов'язкового елемента цифрового суверенітету. За аналітичними даними, у 2024 році кількість кіберінцидентів в Україні зросла на 50% у порівнянні з 2022 роком, що обумовлено, зокрема, агресією з боку іноземних держав та ускладненим безпековим середовищем [1].

У цьому контексті ключовими векторами мають стати: нормативне оновлення (гармонізація законодавства з положеннями Директиви ЄС NIS2), створення мережі центрів реагування на інциденти (Security Operation Centers), інвестиції в резервування даних, а також розробка механізмів кризового цифрового реагування. Особливої актуальності набуває концепт цифрової стійкості (resilience), що передбачає збереження функціональності цифрових сервісів навіть в умовах екстремального навантаження чи атак.

Досвід повномасштабної війни засвідчив необхідність оперативного запуску тимчасових цифрових рішень, наприклад, систем екстрених виплат через платформу «Дія», цифрових каналів комунікації з громадянами з подальшою інтеграцією цих рішень у постійну інституційну структуру. Це вимагає розробки формалізованих регламентів для швидкої цифрової реакції в умовах надзвичайних ситуацій.

Ефективне функціонування електронного урядування неможливе без наявності висококваліфікованого людського капіталу як серед державних службовців, так і серед громадян, які є кінцевими користувачами цифрових сервісів. З огляду на це, стратегічним напрямом державної цифрової політики має стати формування сталої системи цифрової освіти, яка охоплює як фахову підготовку посадовців (управління цифровими трансформаціями, аналітика даних, кібергігієна, керування проектами), так і масові просвітницькі програми для населення.

За результатами дослідження, проведеного Програмою розвитку ООН (ПРООН), реалізована у 2024 році інформаційна кампанія з підвищення цифрової грамотності мала значний ефект. Так, 17,1% опитаних українців почали вперше користуватися електронними послугами, тоді як ще 21,9% респондентів повідомили про підвищення рівня цифрових навичок та збільшення частоти використання е-сервісів [13].

Розвиток освітньої платформи «Дія.Освіта», яка орієнтується на персоналізовані навчальні траєкторії, становить один із ключових інструментів цифрової інклюзії. Метою є забезпечення рівного доступу до переваг е-урядування для всіх категорій населення, незалежно від вікових, соціально-економічних чи географічних чинників.

Крім того, одним із чинників успішної трансформації державного управління є залучення міжнародного досвіду. У цьому контексті Естонія виступає прикладом інноваційного лідерства у сфері електронного урядування, оскільки 94% її громадян користуються електронними ID-картками, 99% адміністративних послуг надаються онлайн, а 98% податкових декларацій подаються у цифровому форматі [13].

Україна активно імплементує елементи даної моделі у власний державний апарат, зокрема через впровадження платформи обміну даними «Трембіта», систем електронної демократії (е-петиції, громадський бюджет) тощо. Натомість український досвід у сфері цифрового урядування набуває міжнародного визнання. Так, мобільний застосунок «Дія» став предметом зацікавлення низки держав, зокрема Естонія у 2023 році презентувала свій прототип застосунку mRiik, розроблений з урахуванням українських технологічних рішень [5].

Потенціал експорту українських інновацій у сфері GovTech набуває особливого значення, оскільки він може стати не лише інструментом посилення міжнародного іміджу держави, а й джерелом економічних вигод та стратегічного партнерства. У цьому контексті варто інституціалізувати канали трансферу цифрових технологій, зокрема через участь у міжнародних програмах типу EU4DigitalUA, DT4UA тощо, які фінансуються Європейським Союзом і спрямовані на підтримку цифрової трансформації України.

Особливе значення має імплементация європейських нормативних рамок, зокрема Єдиної рамки інтероперабельності (EIF), принципу «digital by default», а також дотримання положень Берлінської декларації (2020) щодо цінностей цифрового суспільства. Інтеграція до європейського цифрового простору має не лише прикладне, а й цивілізаційне значення, оскільки сприяє формуванню суспільної довіри до державних інституцій, посиленню кіберсуверенітету та утвердженню засад цифрової демократії.

Висновки. На основі проведеного дослідження можемо констатувати, що за останнє десятиліття Україна досягла суттєвого прогресу в розбудові електронного урядування, що розглядається як ключова передумова її успішної інтеграції до цифрового простору Європейського Союзу. Сформована інституційна основа, впровадження масштабних цифрових ініціатив на кшталт застосунку «Дія», а також імплементация сучасного нормативно-правового регулювання створили підґрунтя для формування цифрової держави нового типу. Досягнення високих міжнародних позицій, зокрема в рейтингу електронної участі та динаміці впровадження державних е-послуг, засвідчують ефективність стратегічного курсу цифрових трансформацій.

Разом із тим, подальший розвиток е-урядування в Україні потребує вирішення низки системних викликів, пов'язаних із забезпеченням повної гармонізації цифрового законодавства з *acquis* ЄС (зокрема, у сфері захисту персональних даних, кібербезпеки, цифрової ідентифікації), розбудовою цифрової інфраструктури, зміцненням кадрового потенціалу через інституціалізацію посад керівників цифрової трансформації (CDTO) на національному та місцевому рівнях, а також підвищенням рівня цифрової грамотності населення. Особливої актуальності набуває формування комплексної системи кібербезпеки, здатної забезпечити стійкість цифрових сервісів в умовах гібридних загроз і воєнного стану.

У цьому контексті стратегічною залишається участь України в програмах міжнародної технічної допомоги, зокрема ініціативах Європейського Союзу, що сприяють імплементации найкращих європейських практик, інтероперабельності реєстрів і стандартизації електронних послуг. Важливим напрямом подальших наукових пошуків є дослідження ефективності реалізації дорожньої карти цифрової інтеграції України до ЄС, моніторинг виконання зобов'язань за Угодою про асоціацію, а також аналіз впливу цифрових трансформацій на інституційну спроможність держави та рівень соціально-економічного розвитку.

Отже, електронне урядування має трансформуватися із сукупності окремих цифрових проєктів у цілісну екосистему цифрової держави, інтегрованої до європейського цифрового простору. Від успішності цієї трансформації залежить не лише технологічна модернізація управління, а й геополітична суб'єктність України у цифровому вимірі сучасного світу.

Список використаних джерел:

1. Балицька М., Виговська В., Шолудько В. Державна цифрова трансформація: аналіз за 2019–2024 роки. *VoxUkraine*. 2025. URL: <https://voxukraine.org/derzhavna-tsyfrova-transformatsiya-analiz-za-2019-2024-roky>
2. Білецький М. Електронне урядування: шлях до цифрової трансформації держави. *Європейська інтеграція та трансформація публічного урядування в Україні*: монографія. Львів: НУ «Львівська політехніка», 2024. С. 33–35.
3. Буняк В. Застосунок «Дія» встановили майже 20 мільйонів українців. *Детектор медіа*. 2023. URL: <https://ms.detektor.media/trendi/post/33554/2023-11-23-zastosunok-diya-vstanovyly-mayzhe-20-milyoniv-ukraintsiv/>
4. Бурба О. Як Україна рухається до єдиного цифрового ринку ЄС. *NV*. 2023. URL: <https://nv.ua/ukr/opinion/vstup-do-yes-ekspert-pro-nablizhennya-ukrajini-yevropeyskih-dofirovih-standartiv-50563168.html>
5. «Дія» шириться світом: в Естонії вже представили власну програму, а США планують долучити інші країни. *АСМС*. 2023. URL: <https://acmc.ua/diya-shyrytsya-svitom-v-estoniyi-vzhe-predstavlyu-vlasnu-programu-a-ssha-planuyut-doluchyty-inshi-krayiny/>
6. Кірін Р. С. Розвиток законодавства про е-урядування на підставі цифровізації економіки (2021–2022). *Успіхи і досягнення у науці*. 2025. № 5 (15). С. 135–150.
7. Крусян Р. А. Європейська інтеграція та розвиток електронного урядування: перспективи та виклики. *Наукові перспективи*, 2024. № 3 (45). С. 224–235. DOI: [https://doi.org/10.52058/2708-7530-2024-3\(45\)-224-235](https://doi.org/10.52058/2708-7530-2024-3(45)-224-235)
8. Оксютенко К. В. Правові засади розвитку електронного урядування в Україні в умовах європейської інтеграції. *Київський часопис права*, 2024. Вип. 3. С. 163–170. DOI: <https://doi.org/10.32782/klj/2024.3.24>
9. Проект Закону про захист персональних даних № 8153 від 25.10.2022. Офіційний портал Верховної Ради України. 8 сесія ІХ скликання. Включено до порядку денного: постанова № 4586-ІХ від 03.09.2025. URL: <https://itd.rada.gov.ua/billinfo/Bills/Card/40707>
10. Про особливості надання публічних (електронних публічних) послуг: Закон України від 15.07.2021 № 1689-ІХ. *Відомості Верховної Ради України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/1689-20>
11. Про схвалення Концепції розвитку електронного урядування в Україні: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 20.09.2017 № 649-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/649-2017-%D1%80>
12. Романчук О. З., Бисага Ю. М., Берч В. В., Нечипорук Г. Ю., Чечерський В. І. Електронне урядування: конституційно-правове дослідження. Ужгород: ТОВ «РІК-У», 2021. 196 с.
13. Успіхи електронного урядування: досвід Естонії для України. ПРООН в Україні. 2019. URL: <https://www.undp.org/uk/ukraine/press-releases/uspikhy-elektronnoho-vryaduvannya-dosvid-estoniyi-dlya-ukrayiny>
14. Ukraine has significantly improved its position in global digital governance rankings. *Interfax-Ukraine*. 2024. URL: <https://en.interfax.com.ua/news/telecom/1015279.html>

References:

1. Balytska M., Vyhovska V., Sholudko V. (2025) Derzhavna tsyfrova transformatsiia: analiz za 2019–2024 roky [State digital transformation: analysis for 2019–2024]. *VoxUkraine*. Available at: <https://voxukraine.org/derzhavna-tsyfrova-transformatsiya-analiz-za-2019-2024-roky>
2. Biletskyi M. (2024) Elektronne vriaduvannia: shliakh do tsyfrovoy transformatsii derzhavy [Electronic governance: the path to digital transformation of the state]. *Yevropeiska intehratsiia ta transformatsiia publicnogo vriaduvannia v Ukraini*. Lviv: NU "Lvivska politehnika", pp. 33–35.
3. Buniak V. (2023) Zastosunok «Diia» vstanovyly maizhe 20 milioniv ukraintsiv [The application "Diia" was installed by almost 20 million Ukrainians]. *Detektor media*. Available at: <https://ms.detektor.media/trendi/post/33554/2023-11-23-zastosunok-diya-vstanovyly-mayzhe-20-milyoniv-ukraintsiv/>

4. Burba O. (2023) Yak Ukraina rukhaietsia do yedynoho tsyfrovoho rynku YeS [How Ukraine is moving towards the EU's single digital market]. *NI*. Available at: <https://nv.ua/ukr/opinion/vstup-doyes-ekspert-pro-nablizhennya-ukrajini-yevropeyskih-do-cifrovih-standativ-50563168.html>
5. АСМС (2023) “Diia” shyrytsia svitom: V Estonii vzhe predstavlyly vlasnu prohramu, a SShA planuiut doluchyty inshi krainy [“Diia” is spreading around the world: Estonia has already presented its own program, and the US plans to include other countries]. Available at: <https://acmc.ua/diya-shyrytsya-svitom-v-estoniyi-vzhe-predstavlyly-vlasnu-programu-a-ssha-planuyut-doluchyty-inshi-krainy/>
6. Kirin R. S. (2025) Rozvytok zakonodavstva pro e-uriduvannya na pidetapi tsyfrovizatsii ekonomiky (2021–2022) [Development of legislation on e-government at the substage of digitalization of the economy (2021–2022)]. *Uspikhy i dosiahnennia u nauksi*, vol. 5 (15), pp. 135–150.
7. Krusian R. A. (2024) Yevropeiska intehratsiia ta rozvytok elektronnoho uriduvannya: perspektyvy ta vyklyky [European integration and development of e-government: prospects and challenges]. *Naukovi perspektyvy*, vol. 3 (45), pp. 224–235. DOI: [https://doi.org/10.52058/2708-7530-2024-3\(45\)-224-235](https://doi.org/10.52058/2708-7530-2024-3(45)-224-235)
8. Oksiutenko K. V. (2024) Pravovi zasady rozvytku elektronnoho uriduvannya v Ukraini v umovakh yevropeiskoi intehratsii [Legal principles of the development of electronic governance in Ukraine in the context of European integration]. *Kyivskyi chasopys prava*, no. 3, pp. 163–170. DOI: <https://doi.org/10.32782/klj/2024.3.24>
9. Proekt Zakonu pro zakhyst personalnykh danykh No. 8153 vid 25.10.2022 [Draft Law on Personal Data Protection No. 8153 of 10/25/2022]. Ofitsiinyi portal Verkhovnoi Rady Ukrainy. 8 sesii IX sklykannia. Vklucheno do poriadku dennoho: postanova No. 4586-IX vid 03.09.2025. Available at: <https://itd.rada.gov.ua/billinfo/Bills/Card/40707>
10. Pro osoblyvosti nadання publichnykh (elektronnykh publichnykh) posluh [On the features of the provision of public (electronic public) services: Law of Ukraine dated 15.07.2021 No. 1689-IX]: Zakon Ukrainy vid 15.07.2021 No. 1689-IX. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/go/1689-20>
11. Pro skhvalennia Kontseptsii rozvytku elektronnoho uriduvannya v Ukraini [On approval of the Concept of the development of electronic governance in Ukraine]: Rozporiadzhennia Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 20.09.2017 No. 649-r. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/go/649-2017-%D1%80>
12. Romanchuk O. Z., Bysaha Yu. M., Berch V. V., Nechyporuk H. Yu., Checherskyi V. I. (2021) *Elektronne uriduvannya: konstytutsiino-pravove doslidzhennia [Electronic governance: constitutional and legal research]*. Uzhhorod: TOV “RIK-U”, 196 p.
13. Uspikhy elektronnoho vriaduvannya: dosvid Estonii dlia Ukrainy [Successes of electronic governance: the experience of Estonia for Ukraine]. *PROON v Ukraini*. 2019. Available at: <https://www.undp.org/uk/ukraine/press-releases/uspikhy-elektronnoho-vryaduvannya-dosvid-estoniyi-dlya-ukrayiny>
14. Ukraine has significantly improved its position in global digital governance rankings. *Interfax-Ukraine*. 2024. Available at: <https://en.interfax.com.ua/news/telecom/1015279.html>

Стаття надійшла: 07.11.2025

Стаття прийнята: 04.12.2025

Стаття опублікована: 30.12.2025